

1. חברת "Solila Dental Center", ע.מ., 924060254

ע"י ב"כ עוה"ד מיכל לופט ו/או אסנת כהן-ליפשיץ ו/או מורן גור
ו/או מוריה פרידמן-שריר
מעמותת "גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
רחוב הרכבת 42 תל אביב, 67770
טלפון: 03-6244120; פקס: 03-6244130
דוא"ל: info@gisha.org

המבקשת

- נגד -

האפוטרופוס הכללי במשרד המשפטים

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים
ת.ד. 49333, מיקוד: 9149301
טלפון: 02-5419555; פקס: 02-6468053

המשיב

בקשה למתן הוראות לאפוטרופוס הכללי

בהתאם לסעיף 14 לחוק האפוטרופוס הכללי, תשל"ח-1978 ולסעיף 7 לתקנות המאבק בטרור (ניהול רכוש שנתפס ושחולט), תשע"ז-2017, מוגשת בזאת לבית המשפט הנכבד בקשה למתן הוראות לאפוטרופוס הכללי לעניין ניהול הרכוש התפוס של המבקשת.

בית המשפט הנכבד מתבקש בזה:

א. לחייב את המשיב **לאתר** את הרכוש התפוס של המבקשת אשר נתפס על ידי משרד הביטחון במעבר כרם שלום ביום 16.2.2017 והועבר לידי יחידת החילוט של המשיב בסמוך לאחר מכן, ואוחסן במחסן בקרית ביאליק.

ב. לחייב את המשיב **למסור** את הרכוש התפוס של המבקשת לידי נציגיה בישראל, לנוכח החלטת משרד הביטחון מיום 24.4.2017 **לשחרר את הרכוש מתפיסה**.

ג. לחייב את המשיב בתשלום הוצאות ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

ד. להורות כל הוראה אחרת שתראה לבית המשפט הנכבד לנכונה ולמועילה בנסיבות העניין.

ואלה נימוקי הבקשה:

פתח דבר

1. ביום 16.2.2017 תפסו נציגי משרד הביטחון ציוד רפואי של המבקשת במעבר כרם שלום, הפועל בין מדינת ישראל לרצועת עזה. הציוד הועבר, כך נראה, לטיפול והחזקה אצל יחידת החילוט של המשיב ואוחסן במחסן בקרית ביאליק. ביום 2.3.2017 הוציא שר הביטחון צו תפיסה מינהלי המופנה כלפי הציוד. ביום 24.4.2017 החליט משרד הביטחון לשחרר את הציוד האמור, למעט מוצר בודד המכונה "אמלגם". **מאז, משך חצי שנה, מנסה המבקשת**

לקבל לידיה את הציוד הרפואי האמור, שהכנסתו לרצועת עזה היא הכרחית ודחופה, אך זאת ללא הועיל. נציגי המשיב מסרו לב"כ המבקשת, בפעם האחרונה בחודש אוגוסט 2017, כי הם אינם מוצאים בשלב זה את הציוד וכי הם מבצעים חיפושים נוספים. מאז אין הם משיבים לפניות ב"כ המבקשת.

2. נוכח ההפרה הברורה של חובות האפוטרופוס הכללי למלא את תפקידו במקצועיות ולנהל ולהחזיק את הרכוש באופן שיאפשר את מימושו או את החזרתו בבוא היום לבעליו, מוגשת כעת בקשה למתן הוראות לאפוטרופוס לאתר את הציוד הרפואי ולהשיבו ללא דיחוי לנציגי המבקשת. זאת, לשם הכנסתו במהירות האפשרית לרצועת עזה, שם הוא דרוש למען בריאותם הטובה של תושבי עזה.

רקע עובדתי

3. חברת "Solila Dental Center" הינה חברה הפועלת ברצועת עזה והעוסקת בייבוא ושיווק של חומרים ומוצרים לרפואת שיניים. מאז 1968 החברה מייבאת מישראל וממדינות זרות ציוד דנטלי ומוכרת אותו בתוך רצועת עזה למרפאות שיניים פרטיות וציבוריות. בעל החברה הוא מר נמר סלילה, תושב פלסטיני המתגורר מזה תקופה באיחוד האמירויות. מנהל החברה בפועל, ומי שעורך את התיאומים להכנסת הציוד הדנטלי מישראל לעזה, הוא אחיו, מר אימן סלילה.

4. ביום 16.2.2017 תיאם מר סלילה להכניס לרצועת עזה, לצורך עסקי החברה, משלוח גדול של חומרים ומוצרים המיועדים לרפואת שיניים, ביניהם מחטי הרדמה, חומרי טשטוש, חומר לסתימות שחורות ("אמלגם"), קערות וכפות מפלסטיק, מחזיקי לסת ועוד (להלן: **המשלוח**).

5. המוצרים במשלוח נרכשו מארבע חברות שונות: חברת "הנרי שיין שוודנט" מאזור, ישראל; חברת "דנטל סנטר, א.ר בע"מ", מתל אביב, ישראל; חברת Peng Lim Enterprise Co., LTD מטיוואן וחברת SDI Limited מאוסטרליה. שווי הסחורה עומד על כ-110,700 ₪, לא כולל עלויות מכס ועלויות הובלה למעבר כרם שלום.

העתק חשבוניות הרכישה מארבע החברות ותמונות של הציוד מצ"ב ומסומן נספח ב/1.

6. לאחר הגעת הסחורות הזרות לארץ, המשלוח אורגן על ידי חברת ההובלות הישראלית י.ש. קרני בשלושה משטחים והובל למעבר כרם שלום שבין רצועת עזה לישראל ביום 16.2.2017.

7. למרות התיאום המוקדם מול רשויות הצבא, כאשר הגיע המשלוח למעבר כרם שלום, תפסו נציגי משרד הביטחון את כלל הסחורה וסירבו להכניסה לרצועת עזה (להלן: **התפיסה**). למוביל המשלוח נמסר "טופס הודעה על תפיסה של טובין וכוונה לחלטם", בו נכתב כי על בסיס חוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 נתפסו 3 משטחים, רכב מסחרי ועגלה".

העתק "טופס הודעה על תפיסה של טובין" שנמסר לנהג מצ"ב ומסומן נספח ב/2.

8. ביום 9.3.2017 פנתה באת-כוחה של המבקשת, הח"מ, במכתב למשרד הביטחון ובו טענה כי יש לשחרר את המשלוח ולאשר את הכנסתו לרצועת עזה. ביום 16.3.2017 נשלחה השלמת

טענות. ביום **26.3.2017**, ולאחר שהתברר שכנגד הרכוש הוצא צו תפיסה מינהלי לפי חוק המאבק בטרור כבר ביום **2.3.2017**, נשלחה השגה רשמית כנגד הוצאת הצו.

*העתק צו התפיסה המינהלי מיום 2.3.2017 מצ"ב ומסומן **נספח ב/3**.*

*העתק ההשגה שנשלחה למשרד הביטחון ביום 26.3.2017 מצ"ב ומסומן **נספח ב/4**.*

9. יצוין כי בצו התפיסה תואר המשלוח כך:

"משלוח של ציוד רפואי שכלל בין היתר גם כספית שנתפס ביום 16.2.2017 במעבר כרם שלום ע"ג משאית ל"ז 32-750-89". (פריט מס' 4).

10. ביום **23.4.2017**, משחלף כחודש מאז נשלחה ההשגה, נשלח למשרד הביטחון מכתב התראה לפני פנייה לערכאות. במכתב צוין כי משום שמדובר בציוד רפואי-הומניטארי המיועד לרווחתם ולבריאותם הטובה של תושבי רצועת עזה, **המשך החזקתו של הציוד בישראל פוגעת הן באיכות החומרים שבמשלוח, הן בתושבי עזה הזקוקים לטיפול שיניים והן בפרנסתה ובשמה הטוב של החברה.**

*העתק מכתב ב"כ המבקשת למשרד הביטחון מיום 23.4.2017 מצ"ב ומסומן **נספח ב/5**.*

11. ביום **24.4.2017** התקבלה החלטת משרד הביטחון לשחרר מתפיסה מינהלית את מרבית הציוד הדנטלי שהיה במשלוח, ולהותיר בתפיסה מינהלית רק את החומר המכונה "אמלגם" שנרכש מהחברה האוסטרלית SDI (להלן: **ההחלטה לשחרר**). וכך נכתב:

"לאחר בחינת טענות מרשך על ידי הגורמים הרלוונטיים במערכת הביטחון, הוחלט לקבל את ההשגה מטעמים הומניטאריים **ולשחרר את הציוד הרפואי שבבעלות מרשך**". (הבהרה לעניין האמלגם נמסרה בהודעת מייל מיום 30.4.2017).

12. עוד נמסר בתשובה כי ניתן לתאם את קבלת הרכוש באמצעות פניה לגב' זהבה דדון מ"מחסני יחידת החילוט של האפוטרופוס הכללי", בטלפון נייד שצוין. הרכוש יוחזר, כך נכתב, לאחר הפרדתו משאר הטובין התפוסים.

*העתק החלטת משרד הביטחון מיום 24.4.2017 מצ"ב ומסומן **נספח ב/6**.*

13. מיד עם קבלת ההודעה המשמחת, פעלה ב"כ המבקשת להבין היכן נמצא הציוד ומתי וכיצד ניתן לשחררו. ביום **25.4.2017** שוחחה הח"מ עם גב' דדון, אשר הסבירה שהיא עובדת במחסן של חברת "ערובה נעמן", אשר זכתה במכרז לניהול הרכוש התפוס של יחידת האפוטרופוס הכללי. המחסן ממוקם בקריית ביאליק ושם לדבריה מצוי הרכוש התפוס של החברה. לדבריה, לא ניתן לבוא ולאסוף את הציוד כל עוד היא לא קיבלה אישור מ"אלי" מיחידת החילוט. גב' דדון לא הסבירה באיזה אישור מדובר, רק מסרה שלהבנתה ישנם תנאים מסוימים שצריכים להתמלא בטרם ישוחרר הציוד. כאשר נשאלה אם ניתן לקבל את פרטי של אותו "אלי", היא סירבה לתתם, אך רק מסרה ששמו המלא הוא אלי גולדנברג.

14. בעקבות זאת נאלצה ב"כ המבקשת, הח"מ, להתחקות אחר עקבותיו של מר גולדנברג באמצעים "בלשיים". חיפוש ב"גוגל" העלה כי מדובר בעובד של יחידת החילוט במשרד האפוטרופוס הכללי אולם לא פורסמו פרטי ההתקשרות עימו. לאחר מספר בירורים

וניסיונות עיקשים הצליחה הח"מ להגיע למר אלי גולדנברג, מנהל התפעול ביחידת החילוט, ולנהל עימו שיחה.

15. מר גולדנברג הסביר כי המבקשת לא צריכה לעמוד בשום תנאי, בניגוד לדבריה של גב' דדון, אלא שהוא צריך להגיע למחסנים שבקריית ביאליק, יחד עם מנהל מעבר כרם שלום, על מנת להוציא מתוך הציוד הרפואי של המבקשת את ה"אמלגם" שאותו אסור עדיין לשחרר. פעולה זו, כך נמסר, תיערך בעוד מספר ימים, ב-30.4.2017.

16. ואולם, הימים נקפו והפגישה האמורה במחסני המשיב בין מנהל התפעול ומנהל מעבר כרם שלום, שרק לאחריה יימסר הציוד למבקשת, נדחתה ונדחתה.

17. משלא התקבל שום עדכון מנציגי המשיב כי ההפרדה אכן בוצעה וניתן להגיע לאסוף את הרכוש, ונוכח העובדה שמדובר בציוד הומניטארי חיוני, ביום 9.5.2017 הגישה המבקשת עתירה דחופה לבית המשפט לעניינים מינהליים בתל אביב נגד משרד הביטחון (עת"מ 17-05-17520 סלילה נ' שר הביטחון ואח'). בעתירה התבקש בית המשפט להורות למשרד הביטחון לבצע את כל הפעולות הנדרשות לשם הכנסה בדחיפות לשטח רצועת עזה של הציוד הרפואי אשר עודנו בהחזקה של המדינה למרות שהוחלט לשחררו מתפיסה זמנית. כמו כן התבקש בית המשפט להורות למשרד הביטחון לקבל החלטה דחופה לעניין ה"אמלגם"- אם ניתן יהיה לשחררו גם כן. בית המשפט הורה למשיבים להגיב בתוך 7 ימים לאמור בעתירה.

18. **יום לאחר הגשת העתירה**, ב-10.5.2017, יצרה קשר עם הח"מ עו"ד דנה טנא- גרובר מיחידת החילוט של המשיב. עו"ד גרובר אמרה שהושלמו המהלכים הדרושים לשחרור הציוד ממחסני היחידה וכי נציג המבקשת יכול להגיע לאסוף את המשטחים.

19. בימים שלאחר מכן ניסתה ב"כ המבקשת, הח"מ, להבין כיצד ניתן יהיה להכניס את הציוד לעזה, לכשישחרר מהמחסנים. זאת, על מנת לבצע באותו היום הן את איסוף הסחורה מהמחסנים והן את הכנסתה לעזה. משלא קיבלה מענה לפניויה, לא מהפרקליטות, לא ממשרד הביטחון ולא מעו"ד גרובר, ונוכח הדחיפות שבהוצאת הסחורה מתפיסה זמנית, הוחלט להוציא קודם כל את הסחורה מהמחסנים.

20. ביום **17.5.2017** הגיע נציג של המבקשת מחברת ההובלות "י.ש.קרני", מר בן משה, למחסני המשיבים בקריית ביאליק במטרה לאסוף את הציוד הרפואי. מר משה קיבל מעובדי המחסן שני משטחים שלכאורה היו שייכים לעותר, אך לא קיבל לידי תעודת משלוח או מסירה כלשהיא המפרטת את הסחורה שנמסרה. בהגיעו למחסני החברה, נפתחו המשטחים ואז התגלה כי **מרבית הסחורה כלל לא שייכת למבקשת** והיא אינה הסחורה שהייתה במשלוח שנתפס במעבר כרם שלום ביום 16.2.2017. למעשה, בתוך המשטחים היו רק **שני מוצרים** דנטליים ששייכים למבקשת והיו חלק מהמשלוח הגדול של ה-16.2.2017, שכלל עשרות מוצרים. גם אלו, התקבלו בכמויות חסרות מאלו שהיו במשלוח המקורי.

העתק צילום של המוצרים שהתקבלו והחשבוניות המקוריות מצ"ב ומסומן נספח ב/7.

21. עם היוודע הדבר, פנה נציג חברת ההובלות, מר ירין אסולין, לנציגי המחסן בקריית ביאליק ולעו"ד גרובר ועדכנם כי המשטחים שנמסרו אינם המשטחים הנכונים וכי חסרה סחורה רבה

של המבקשת. מר אסולין אף שלח לעו"ד גרובר את כל החשבוניות המפרטות את הסחורה שהייתה במשלוח של ה-16.2.2017. ביום 5.6.2017 השיבה עו"ד גרובר בהודעת מייל:

"הי ירין,
נעבור על המסמכים, נבדוק החסר הנטען ונשוב אליך בהקדם. לגבי המשטח שנלקח בטעות- יתואם עמך מועד לאיסופו."

העתק הודעת המייל של עו"ד גרובר מיום 5.6.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/8.

22. יום למחרת, ב-6.6.2017, נמסר בהודעת מייל מעו"ד גרובר:

"שלום ירין,
נשמח לפירוט לגבי תכולת המשטח שנלקח בטעות.
מר גולדנברג, מנהל התפעול שלנו ייצור עמך קשר לתיאום החזרתו למחסן.
אנא שלח לנו פרטי הקשר שלך.
בכל הנוגע לחסר הנטען- הנושא בבדיקה."

העתק הודעת המייל של עו"ד גרובר מיום 6.6.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/9.

23. ביום 13.6.2017 הגיע נציג יחידת החילוט למחסני חברת ההובלות בקיבוץ מגן ואסף רק משטח אחד, שבו הייתה סחורה שאינה שייכת למבקשת. הוא מסר למר אסולין מסמך שכותרתו "אישור קבלת מטען- מעבר כרם שלום", מסמך שככל הנראה משמש את יחידת החילוט לתיעוד הסחורות המועברות מכרם שלום למחסני היחידה. במסמך נרשם כי "תיק החילוט" של רכוש המבקשת הוא 2916 וכי הוחזר משטח בודד ממחסן במגן.

העתק מסמך "אישור קבלת מטען" שנמסר לחברת ההובלות ביום 13.6.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/10.

24. במועד איסוף המשטח השגוי, אמר נציג היחידה כי הם יערכו חיפוש היכן נמצאת שאר הסחורה של המבקשת שהייתה במשלוח של ה-16.2.2017. אולם, הימים נקפו ולא התקבלה שום תשובה מנציג המשיב אם הסחורה נמצאה. ביום 9.7.2017 כתב מר אסולין לעו"ד גרובר:

"דנה בוקר טוב
אנחנו מדברים בחור בשם אלי גולדנברג- הנציג שלכם
ולא מצליחים לקבל תשובות לגבי המשטח החסר.
הדבר יוצר עוגמת נפש שלנו מול הלקוח
אבקשך לזרז את הנושא וחזרה אלינו בתשובה" [הטעות במקור, מ.ל]

העתק הודעת המייל מחברת ההובלות לעו"ד גרובר מיום 9.7.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/11.

25. ביום 13.7.2017 השיבה עו"ד גרובר למר אסולין בהודעת מייל כי **בתום בדיקה מקיפה שנערכה, המשיב לא איתר את המשטח האבוד של המבקשת**. וכך נכתב:

"ירין יקר,
מבדיקה מקיפה שערכנו עולה,
כי לא אותר מטען נוסף
מעבר למטען שנמסר לידי נציגי יחידתנו במעבר,
בקשר עם התפיסה בתיק שבנדון.
צר לנו שלא יכולנו לסייע."

העתק הודעת המייל של עו"ד גרובר מיום 13.7.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/12.

26. נוכח הודעה זו, שלמעשה מהווה הודאה בכך שהמשיב התרשל בתפקידו ואיבד סחורה שהייתה בחזקתו על פי חוק, ולא סתם סחורה אלא ציוד רפואי יקר וחיוני, פנתה ב"כ המבקשת הח"מ לעו"ד גרובר במכתב מיום 31.7.2017. במכתב דרשה הח"מ כי ייערכו כל הבדיקות והמאמצים הנדרשים על מנת לאתר את הסחורה האבודה ללא דיחוי. למכתב צורפו תמונות של כל פריט ופריט שלא נמסר, מתוך כל המשלוח הדנטלי הגדול של המבקשת.

העתק מכתב ב"כ המבקשת לעו"ד גרובר מיום 31.7.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/13.

27. בעקבות שליחת המכתב, ביום 1.8.2017 התקיימה שיחה טלפונית בין עו"ד גרובר לח"מ. עו"ד גרובר חזרה על כך שלאחר בדיקה מקיפה מאוד לא נמצאה הסחורה האבודה. עם זאת, למשמע טענות הח"מ, היא מסרה שמר גולדנברג, מנהל התפעול של יחידת החילוט, יערוך בדיקה נוספת במסגרתה יבקר במעבר כרם שלום על מנת לבחון אם הסחורה לא הושארה שם בטעות וכלל לא הגיעה למחסנים. עו"ד גרובר התנצלה על התקרית והסבירה כי **יחידת החילוט קיבלה רק בנובמבר 2016 סמכות לנהל את הרכוש שמשרד הביטחון תופס במסגרת חוק המאבק הטרור ועל כן "תקלות קורות"**. עו"ד גרובר ביקשה לעדכן בממצאי הבדיקה בתוך שבועיים.

28. בהמשך לכך, באותו היום שלחה הח"מ הודעת מייל לעו"ד גרובר בה ביקשה לקבל לידה צילום של רשימת הסחורה של המבקשת שהגיעה למחסנים בפברואר-מרץ 2017 וכן צילום של רשימת הסחורה שנמסרה לנהג ביום השחרור, ה-17.5.2017. עו"ד גרובר השיבה בזה המייל, **ולא התייחסה לבקשה לקבל את תעודות המשלוח והמסירה:**

"שלום מיכל,
כפי שמסרתי לך בשיחתנו
כאמור, מבדיקה מקיפה שערכנו בין היתר באמצעות השמאי מטעמנו
בעקבות פנייתו של ירין אלינו ב- 5.6.17 עלה,
כי הרכוש הנטען כחסר (כעולה מהתמונות ששלח לנו ירין)-
לא נמצא בשני המשטחים ששווייכו לתפיסה האמורה ע"י אנשי המעבר,
ואוחסנו באמצעותנו במחסנים.
עם-זאת, לאור מכתבך (ולפנים משורת הדין),
נעשה מאמץ לבצע בדיקה נוספת בכל הכלים והאמצעים העומדים לרשותנו,
ונעדכןך בשבועיים הקרובים בדבר הממצאים."

העתק הודעת המייל מעו"ד גרובר מיום 1.8.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/14.

29. בחלוף שבועיים לא התקבלה תשובה. ביום 14.8.2017 מסרה עו"ד גרובר בהודעת מייל כי "הנושא עדיין בתהליך של בדיקה ואיסוף נתונים" והיא תשוב לח"מ עם תשובה מדויקת בימים הקרובים".

העתק הודעת המייל מעו"ד גרובר מיום 14.8.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/15.

30. ביום 16.8.2017 שלחה ב"כ המבקשת הודעת מייל בנושא לב"כ המשיבים בעת"מ -17520-05-17, עו"ד שירי פלד. ההודעה לא נענתה. ביום 17.8.2017 התקבל מכתב מעו"ד גרובר לפיו נדרש זמן נוסף לבחינת הנושא לאור העובדה שרבים מהגורמים הרלוונטיים מצויים בחופשה ומשום שמדובר בבדיקה מורכבת. עו"ד גרובר הוסיפה שלהערכתה **יידרש חודש נוסף**.

העתק מכתבה של עו"ד גרובר מיום 17.8.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/16.

31. ביום 20.8.2017 יצר קשר עם הח"מ מר אודי אגרא מחברת "דנטל סנטר" בישראל, שהיא אחת החברות ממנה הזמינה המבקשת ציוד דנטלי כחלק מהמשלוח של ה-16.2.2017 (ר' חשבונית בנספח ב/1). מר אגרא מסר שהוא הבין כי הסחורה הלכה לאיבוד על ידי המשיב, והוא ישמח לנסות ולסייע בתור מי שמכר למבקשת את הציוד הדנטלי ויודע לזהותו. הוא עדכן כי שוחח עם עו"ד גרובר והציע להגיע למחסן בקריית ביאליק על מנת לסייע בחיפושים אך עו"ד גרובר הפנתה אותו לח"מ.

32. בעקבות השיחה, ביום 21.8.2017, פנתה הח"מ במכתב לעו"ד גרובר בו הציעה כי מר אגרא יגיע למחסנים וינסה לסייע באיתור הסחורה של המבקשת. ההודעה לא נענתה אך בשיחה טלפונית עם עו"ד גרובר נמסר כי הדבר אינו מקובל וכי הם ממשיכים לנסות ולחפש בעצמם את הסחורה. ביום 30.8.2017 מסרה עו"ד גרובר בהודעת מייל שאין כל חדש וטרם הסתיימו הבדיקות, למרות שחלפו יותר משלושה חודשים ממועד מסירת הסחורה.

העתק הודעתה של ב"כ המבקשת מיום 21.8.2017 והודעתה של עו"ד גרובר מיום 30.8.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/17.

33. ביום 27.9.2017 פנתה ב"כ המבקשת, הח"מ, בהודעת מייל נוספת לעו"ד גרובר ולמר גולדנברג וביקשה לדעת מהם ממצאי הבדיקה שנערכה. זאת, בהינתן העובדה שחלף החודש עליו דובר במכתב מיום 17.8.2017. **המייל לא נענה עד היום, ומכאן הבקשה שבכותרת.**

העתק הודעתה של ב"כ המבקשת מיום 27.9.2017 מצ"ב ומסומן נספח ב/18.

34. לשם השלמת התמונה יצוין כי ביום מסירת הסחורה (השגויה), ב-17.5.2017, עדכנה המדינה את בית המשפט במסגרת עת"מ 17-05-17520, כי שחרור הציוד ממחסני המדינה תואם לאותו היום. בעקבות הודעה זו תיקנה המבקשת את העתירה ומיקדה אותה אך ורק בסוגיית "האמלגם", מבלי שידעה שלמעשה הסחורה שאושרה לשחרור כלל לא הגיעה לידי נציג המבקשת. לאחר דיון בעתירה המתוקנת, ביום 9.9.2017 נדחתה העתירה לגבי ה"אמלגם". בית המשפט לא התייחס בפסק דינו לסוגיית שחרור הסחורה המאושרת ממחסני המשיב.

פרק משפטי: האפוטרופוס הפר את חובותיו מכוח החוק והתקנות

המסגרת הנורמטיבית

35. חוק האפוטרופוס הכללי, תשל"ח-1998 (להלן: **החוק**) קובע כי האפוטרופוס הכללי הוא תאגיד, כשר לכל חובה, זכות ופעולה משפטית, המופקד על ניהולם של נכסים עזובים. כמו כן הוא מוסמך לבצע כל תפקיד אחר שהוטל על עליו על פי דין (סעיפים 2(ב) ו-3 לחוק).

36. החוק הטיל על האפוטרופוס **חובה** לכנס את הנכסים שבניהולו, לנהלם ולעשות בהם מה שעשוי, לדעתו, להועיל למעוניינים בהם (סעיף 9(א) לחוק). לשם מילוי תפקידו נדרש האפוטרופוס לערוך פרטה ולנהל חשבונות לגבי הנכסים שבניהולו (סעיף 11(א) לחוק). עליו לקיים בקביעות ביקורת על תקינות הרכוש המנוהל בידיו (סעיף 18 לתקנות האפוטרופוס הכללי (סדרי דין וביצוע), תשל"ח-1978) (להלן: **תקנות האפוטרופוס**).

37. כאשר הגיע ניהולו של נכס לסיומו, ימסור האפוטרופוס הכללי את הנכס לזכאי לקבלו, באישור חתום על ידו הערוך לפי טופס 10 המצוי בתוספת לתקנות (סעיף 27 לתקנות האפוטרופוס). לפי סעיף 28(ב) לתקנות אלו, "עם מסירת הנכס ימסור האפוטרופוס הכללי למקבלו את המסמכים שבידיו הנוגעים לנכס".

38. סעיף 14 לחוק מתיר לכל אדם מעוניין, כמו גם לאפוטרופוס הכללי וליועץ המשפטי לממשלה, לפנות בבקשה לבית המשפט על מנת לתת לאפוטרופוס הוראות בכל הנוגע למילוי תפקידו.

תפיסת רכוש מכוח חוק המאבק בטרור

39. בחודש יוני 2016 נכנס לספר החוקים חוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016, המסדיר את סמכויות מערכת הביטחון במאבקה נגד הטרור. בין היתר, נקבע בפרק ה' כי למשרד הביטחון תהיינה סמכויות תפיסה וחילוט מנהליות, לצד סמכויות חילוט פליליות. לפי סעיף 68 בפרק זה: "(א) צווים שניתנו לפי הוראות פרק זה לעניין תפיסת רכוש או חילוטו, יהיו אסמכתה בידי האפוטרופוס הכללי לתפוס את הרכוש ולנהל אותו."

40. בחודש יולי 2017 פורסמו תקנות המאבק בטרור (ניהול רכוש שנתפס ושחולט), תשע"ז-2017 (להלן: **התקנות**). **התקנות מפרטות את אופן ניהול הרכוש שנתפס מכוח חוק המאבק בטרור על ידי האפוטרופוס הכללי, ועל כן הן במיוחד רלוונטיות לעניין הבקשה שבכותרת.** לפי סעיף 3 לתקנות:

"האפוטרופוס הכללי ירשום לגבי רכוש שקיבל לניהולו מכוח הוראות החוק, את הפרטים המפורטים להלן:

(1) לגבי רכוש שניתן לגביו צו תפיסה או צו חילוט – מספר התיק בבית המשפט שנתן את הצו או מספר האסמכתה לצו המינהלי של שר הביטחון בדבר תפיסת הרכוש או חילוטו, לפי העניין, זהות נותן הצו ופירוט טיבו של הצו שניתן;

(2) תאריך מתן צו התפיסה או צו החילוט ומשך תוקפו של הצו, ולגבי רכוש שטרם ניתן לגביו צו – תאריך תפיסת הרכוש;

(3) שמות הצדדים, פרטי זיהוי בעל הרכוש, המחזיק ברכוש, והטוען לזכות ברכוש – הכול ככל שהם ידועים;

(4) פרטי זיהוי הרכוש, מקום הרכוש והשימוש הנוכחי בו;

(5) הערכת שווי של הרכוש;

(6) כל פרט אחר בנוגע לרכוש, המפורט בצו והנוגע לעניין."

41. סעיף 4(א) לתקנות מחייב את האפוטרופוס הכללי **לנהל באופן סביר את הרכוש שנמצא בתפיסה זמנית**, במטרה לשמור על ערכו. סעיף 5(ב) קובע כי עד להפיכת צו תפיסה מינהלי לצו חלוט, **ינהל האפוטרופוס הכללי את הרכוש באופן העשוי להועיל למימוש**.

42. סעיף 7 לתקנות קובע כי בביצוע תפקידו של האפוטרופוס הכללי לפי תקנות אלו יחול, בין היתר, סעיף 14 לחוק העוסק בהגשת בקשה לבית המשפט למתן הוראות לאפוטרופוס בנוגע למילוי תפקידו. מכאן, שניתן לפנות לבית המשפט הנכבד בבקשה למתן הוראות לאפוטרופוס בנוגע לניהול רכוש שנתפס בצו תפיסה מינהלי מכוח חוק המאבק בטרור.

43. סעיף 9 לתקנות קובע כי במקרה בו החליט שר הביטחון לבטל את צו התפיסה הזמנית שהוציא נגד הרכוש, כולו או חלקו, יחזיר האפוטרופוס הכללי את הרכוש התפוס לזכאי על פי הצו.

האפוטרופוס הפר את חובותיו מהכוח החוק והתקנות

44. ההתנהלות המתוארת בפרק העובדתי מדברת בעד עצמה. בניהול הציוד הרפואי של המבקשת, אשר היה תחת צו תפיסה זמנית והוחלט לשחררו ביום 24.4.2017, כשל האפוטרופוס הכללי במילוי תפקידו, ככתוב בחוק ובתקנות. **עד עתה לא ברור היכן הציוד נמצא ומה מצבו. הדבר גורם לנזקים אדירים למבקשת, לפרנסתה ולשמה הטוב, וחמור מכך- לאוכלוסייה האזרחית בעזה הזקוקה לציוד לשם ביצוע טיפולי שיניים.**

45. באופן ספציפי, כשל האפוטרופוס למלא שלוש חובות נפרדות הנלמדות מהמסגרת הנורמטיבית דלעיל: (1) החובה לערוך רישום/פרטה של הנכס המוחזק, (2) החובה לשמור על הנכס ולנהלו באופן סביר ומבלי לפגוע באפשרות מימושו, (3) החובה למסור את הנכס בתום הניהול.

החובה לערוך רישום/פרטה של הנכס המוחזק-

46. כאמור לעיל, אחת מן החובות המוטלות על האפוטרופוס בניהול נכסים שבחזקתו היא החובה לערוך פרטה או תרשומת לגבי כל נכס ונכס (סעיף 11(א) לחוק וסעיף 3 לתקנות). במסגרת הרישום הזה על האפוטרופוס לתעד מתי ניתן צו התפיסה המינהלי ומה טיבו; פרטי זיהוי של בעל הרכוש או המחזיק ברכוש; פרטי זיהוי של הרכוש עצמו, **מקום הרכוש** והשימוש הנוכחי בו; הערכת שווי של הרכוש וכל פרט אחר בנוגע לרכוש, הנוגע לעניין.

47. כאמור לעיל, למרות שנתבקש, המשיב לא מסר לידי ב"כ המבקשת תיעוד על רישום כלשהוא שנעשה ביחס לציוד הדנטלי של המבקשת, שנמצא עדיין תחת חזקתו של האפוטרופוס. למעשה, **מהתנהלות האפוטרופוס עד כה סביר להניח שהוא כלל לא ערך את הרישום הנדרש בעת קבלת המשלוח ממעבר כרם שלום** או לאחר מכן. בהתאם, ניתן להניח שהוא כלל אינו יודע מהם פרטי הזיהוי של הרכוש, מהי הערכת שווי וכאמור- היכן הוא מצוי.

48. כפי שצוין בסעיף 23 לעיל, בעת איסוף המשטח שנמסר בטעות לחברת ההובלות, מסר נציג המשיב לחברת ההובלות מסמך שכותרתו "אישור קבלת מטען- מעבר כרם שלום", בו מילא את פרטי ההחזרה. זהו המסמך היחיד שנמסר לנציגי המבקשת, וגם הוא למעשה אינו נוגע כלל לרכוש של המבקשת, אלא לרכוש אחר. קיומו של המסמך **מעלה את השאלה אם ומתי מולא טופס זה ביחס למשלוח כולו, עת הועבר ממעבר כרם שלום למחסנים בקרית ביאליק**. כאמור, עו"ד גרובר מיחידת החילוט של המשיב סירבה למסור לח"מ תיעוד כלשהו הנוגע לרכוש של המבקשת.

49. נוכח האמור ברור כי המשיב הפר את חובתו לערוך רישום כדבעי בעניין הרכוש של המבקשת שהועבר לחזקתו בפברואר 2017. **מסירת סחורה שגויה לחברת ההובלות ואיבוד הסחורה של המבקשת מלמד על חוסר סדר מוחלט (שלא לומר רשלנות פושעת) השורר במחסני המשיב, ועל העדר תיעוד ורישום של הנכסים הנמסרים לו.**

החובה לשמור על הנכס ולנהלו באופן סביר

50. כאמור לעיל, החוק והתקנות מחייבים את האפוטרופוס לנהל את הנכסים שבחזקתו באופן סביר, במטרה לשמור על ערכם ובאופן שעשוי להועיל למימושם על ידי המעוניינים בהם (סעיף 9(א) לחוק; סעיפים 4(א) ו-5(ב) לתקנות).

51. על פי הפסיקה, האפוטרופוס ממלא תפקיד ציבורי מכוח דין, וככזה, חלים על דרך פעולתו עקרונות המשפט המינהלי, המחייבים כל נושא משרה ציבורית (ר' ה"מ (י-ם) 123/94 **האפוטרופוס הכללי נ' הרב עודד וולנסקי, פ"מ תשנ"ה** (3) 221, 233). לפיכך, חלה עליו חובה לפעול בסבירות, בתום לב, בהגינות, בהעדר הפליה ושרירות ושלא למטרה זרה. לצד חובות אלו השאובות מהמשפט הציבורי, חלות על האפוטרופוס חובות דומות לאלו החלות על נאמן פרטי, ובמובן זה עליו לנהוג בנכסים שבחזקתו בזהירות ובשקדנות (שם, עמ' 234). ככל נאמן, **חובתו הראשונית והעליונה היא לשמור על הנכס מפני פגיעה ונזק**, שיפגעו בערכם או ביכולת לממשם בבוא העת (שם, 236).

52. כמעט מיותר לציין **שההתנהלות אשר תוארה בפרק העובדתי מעידה על ניהול בלתי סביר באופן קיצוני של הרכוש התפוס, שלא לומר ניהול רשלני ולא מקצועי בעליל**. המשיב לא הקפיד על ניהול תקין וסביר של רכוש המבקשת, לא שמר עליו כבבת עינו במחסנים בקרית ביאליק, לא וידא מהי הסחורה אותה הוא מוסר לחברת ההובלות ולא ערך שום בקרה ופיקוח היכן בדיוק מצוי הרכוש ומה מצבו. **זאת, במיוחד כשמדובר בציווד דנטלי הומניטארי רגיש וחשוב מאין כמותו שאמור לשמש את האוכלוסייה האזרחית ברצועת עזה. התנהלות זו הובילה ככל הנראה לאובדן הרכוש ולמצב בו ברור שלא ניתן לממשו בשלב זה על ידי הזכאית לכך- המבקשת**. לפיכך, המשיב הפר את החוק והתקנות גם בנקודה- מהותית- זו.

החובה למסור את הרכוש בתום הניהול

53. אם בכל אלו לא די, הרי שהמשיב הפר את חובתו למסור את הרכוש- כולו- לאחר שהתקבלה החלטת שר הביטחון לבטל את צו התפיסה המינהלי שהוצא לגביו, ביום 24.4.2017. המשיב התנהל בעניין זה באופן רשלני במספר היבטים. **ראשית**, לקח לו כחודש עד שהודיע שניתן להגיע ולאסוף את הרכוש, ונדרשה עתירה לבית המשפט המחוזי על מנת להביא אותו לכך. **שנית**, וחמור מכך, הרכוש שנמסר ברובו לא היה שייך למבקשת ורק חלק קטנטן ממנו היווה חלק מהמשלוח של ה-16.2.2017. **שלישית**, אפילו שני המוצרים שכן שייכים למבקשת ונמסרו לחברת ההובלות, התקבלו באופן חלקי בלבד. **רביעית**, המשיב לא מסר במועד מסירת הסחורה תעודת משלוח או אישור על מסירה חתום על ידי עובד האפוטרופוס, כנדרש לפי סעיפים 27 ו-28(ב) לתקנות האפוטרופוס.

54. נכון להיום, המשיב עדיין מצוי בהפרה גסה של החובה הקבועה בסעיף 9 לתקנות- להחזיר את הרכוש התפוס לזכאי, במקרה בו הוחלט לבטל את צו התפיסה הזמנית שהוצא כנגד הרכוש.

סיכום

55. לסיכום, לפנינו התנהלות רשלנית ובלתי מקצועית בעליל של המשיב, אשר קיבל לחזקתו ציוד יקר וחשוב מאין כמותו- ציוד דנטלי המיועד למרפאות שיניים ברצועת עזה. המשיב לא ניהל

והחזיק את הרכוש בצורה תקינה וסבירה, וחמור מכך, ככל הנראה איבד אותו. כך, בעוד שהמבקשת זכאית על פי דין לקבל חזרה את הרכוש שנתפס במעבר כרם שלום, היא אינה יכולה לממש זכות זו עקב התנהלות המשיב. **יודגש כי להתנהלות חמורה זו יש להוסיף את העובדה שבעת האחרונה נציגי המשיב ממלאים פיהם מים ומסרבים להשיב לפניות הח"מ ולעדכן בדבר ממצאי החיפושים, בבחינת "אם נתעלם הבעיה תיעלם".** ואולם, המבקשת עדיין ממתינה לרכוש שרכשה והזמינה מכספה הטוב, והיא עומדת על מציאתו וקבלתו ללא דיחוי.

56. לנוכח כל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיב לאתר את הרכוש התפוס של המבקשת, ו**למוסרו** לידי נציגיה בישראל, וכן לחייב את המשיב בתשלום הוצאות ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

מיכל לופט, עו"ד
באת-כוח המבקשת

18.10.2017